

СУЧАСНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ ЕФЕКТИВНІСТЮ ТРАНСПОРТНО-ЛОГІСТИЧНОЇ СИСТЕМИ

Розвиток транзитних функцій регіонів України потребує пошуку нових форм управління товарооборотом, створення систем та структур, що виконують логістичні функції. Слід відзначити, що ринок логістичних і транспортних посередників у кожному регіоні не дозволяє повною мірою оцінити потенціал регіональної логістики; отримати інформацію про реальний стан складської системи, що забезпечує зберігання та переробку матеріальних ресурсів; дослідити напрями та обсяги вантажопотоків (зокрема, на автомобільному транспорті). У зв'язку з цим створення об'єднань логістичних та транспортних операторів, що реалізують функції супроводу транзитних та інших матеріальних потоків, дозволило б адаптуватися до територіальних завдань, дотримуватися необхідного рівня якості для внутрішніх та зарубіжних клієнтів.

До основних проблем транспортно-логістичної системи належать:

1) Великі відстані, нерівномірність транспортної мережі та сучасних логістичних об'єктів інфраструктури, зокрема відсутність мережі термінально-логістичних комплексів, брак якісних складських площ, вантажно-розвантажувального обладнання, рухомого складу, низький ступінь контейнеризації вантажів;

2) Неоднорідний розвиток логістики по всій країні, її зайва географічна централізація;

3) Низький попит на послуги диктує свої правила: велике зосередження великих клієнтів у центральному регіоні тягне за собою більш динамічний розвиток сервісу, що стосується віддалених територій, тут сумуються присутність меншої кількості великих клієнтів, наявність чутливості до вартості послуг, а також неготовність до сприйняття нових управлінських технологій;

4) Дисбаланс імпортного та експортного вантажопотоків: вони не перетинаються. Експорт, як правило, йде з відповідних регіонів за короткими, перевіреними шляхами у напрямку портів, а імпорт концентрується у кількох національних центрах, звідки розходить по регіонах;

5) Складні, а часто й неефективні митні процедури знижують конкурентоспроможність перевезень;

6) Інфраструктурне відставання регіонів пояснюється як відсутністю необхідної інфраструктури, так і достатнім обсягом необхідних вантажопотоків, які забезпечують рентабельність;

7) Нерозвиненість ринку аутсорсингу;

8) Відсутність адекватної законодавчої основи.

Наша країна має потужну транспортну систему, в яку входять залізничний, морський, річковий, автомобільний транспорт, кожен із цих видів транспорту забезпечує нормальну та ефективну роботу всіх галузей народного господарства.

Вплив транспортно-логістичних систем на стан економічного розвитку регіонів багатогранний. Це потребує вирішення низки методологічних питань. Зокрема, виникає наукова проблема формування системи принципів управління транспортно-логістичними системами.

У науковій літературі під методологією розуміють:

– систему принципів та методів організації та здійснення практичної діяльності, а також вчення про цю систему;

– вчення про структуру, внутрішню логічну організації, методи та засоби побудови діяльності [1].

Хоча принципи і відносять лише до одного з елементів методології, їхня роль у побудові поглядів про діяльність є визначальною, оскільки формують вихідні, основні положення, які реалізуються в інших елементах системи (рис. 1)

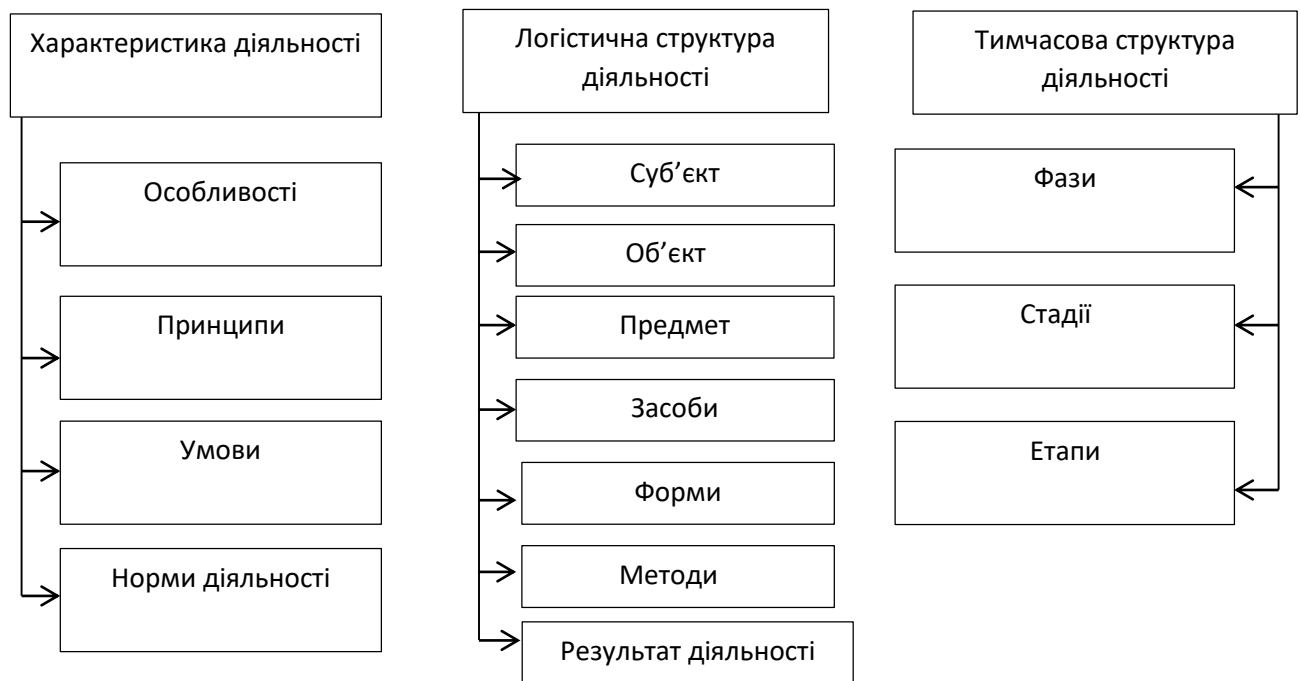

Рис. 1. Методологія управління транспортно-логістичними системами

Вибір принципів управління ефективністю транспортно-логістичних систем вимагає уточнення основних понять аналізованої діяльності: "транспортно-логістична система", "управління", "ефективність", "управління ефективністю".

Під транспортно-логістичними системами нами розуміється безліч взаємодіючих на різних рівнях (міжнародному, національному, регіональному, локальному) об'єктом матеріальної та нематеріальної інфраструктури, суб'єктів управління, які у взаємозв'язку формують транспортно-логістичний простір, що дозволяє вирішувати завдання оптимального зберігання та складування вантажів, оптимального їх транспортування та доставки до кінцевих споживачів.

Список використаних джерел

1. Jacyna-Golda I., Izdebski M., Podvieszko A. Assessment of efficiency of assignment of vehicles to tasks in supply chains: a case study of a municipal company. *Transport. W.*, 2017. P. 18- 24.